

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

L. 222 / 27.5.2024

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind atribuțiile Băncii Naționale a României în domeniul protecției consumatorilor de produse și servicii financiar-bancare și pentru modificarea unor acte normative*, inițiată de domnii deputați aparținând Minorităților Naționale Iulius Marian Firczak și Bogdan Alin Stoica (Bp.118/2024).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea în sarcina Băncii Naționale a României a unor noi atribuții ce revin Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor (ANPC), urmând a fi autoritatea competentă la nivel național cu protecția consumatorilor de produse și servicii financiar-bancare, acționând în scopul prevenirii și combaterii practicilor care dăunează intereselor economice ale consumatorilor de produse și servicii financiar-bancare.

II. Observații

1. Raportat la normele UE aplicabile¹, desemnarea autorităților naționale competente să exercite supravegherea și controlul unor entități

¹ Exemplificăm prin prisma prevederilor unor regulamente UE, incidente în domeniul enunțat: art. 8 din Regulamentul (UE) 2021/1230 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iulie 2021 privind plățile transfrontaliere în Uniune; art. 5 din Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004; art. 13 din Regulamentul (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul.

specifice, din perspectiva protecției consumatorului de produse și servicii financiar-bancare, se circumscrie, în principiu, marjei naționale de reglementare.

Cu toate acestea, subliniem că lipsește evaluarea impactului respectivei propuneri de revizuire a cadrului intern legislativ și instituțional referitor la protecția consumatorilor asupra punerii în aplicare a dispozițiilor Uniunii Europene (UE) în acest domeniu sensibil. În acest sens, măsura de înlocuire a competențelor instituționale poate fi de natură să conducă la disfuncționalități reale în ceea ce privește aplicarea normelor naționale de transpunere și/sau de aplicare directă a actelor legislative UE, prin afectarea protecției efective a consumatorului.

2. Protejarea cetățenilor în calitatea lor de consumatori, precum și asigurarea cadrului necesar accesului neîngrădit la produse și servicii sunt drepturi fundamentale ale acestora și sunt prevăzute în actele normative din domeniul protecției consumatorilor.

Amintim criza economică și socială din perioada 2007-2008, care a fost exploatată de băncile din România care nu au luat niciun fel de măsuri prin care suportarea pierderilor să fie resimțită și suportată în egală măsură cu debitorul în privința riscului de schimb valutar. Numeroase credite neperformante au fost contractate în perioada de *boom economic* pe baza unor reguli de finanțare extrem de relaxate la achiziția de locuințe, pentru perioada 2005-2008, când moneda națională avea rate de schimb relativ mici în raport cu monedele străine - îndeosebi euro, dolar american, franc elvețian, iar dobânda la creditele în aceste valute era mai atractivă decât cea a leului românesc.

La acel moment, nici legislația națională și nici cea europeană nu prevedeau în mod expres obligația creditorilor de a avertiza potențialii debitori de riscurile majore la care se expun împrumutându-se în alte valute sau de a limita supra-îndatorarea clienților.

Gravitatea situației cu care s-a confruntat atât sectorul bancar, cât și populația care a contractat credite imobiliare a determinat ca, la nivelul Uniunii Europene, să fie elaborată *Directiva 2008/48/CE privind contractele de credit pentru consumatori*, act normativ transpus în legislația națională prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, cu modificările și completările ulterioare*, act normativ care încuraja mobilitatea consumatorilor în sensul de a li se permite acestora mutarea creditelor de la un creditor la altul în condiții contractuale mai avantajoase, posibilitatea consumatorilor de a

rambursa anticipat sumele contractate fără a plăti penalități excesive, în condițiile generate de criza economico-financiară cu impact asupra veniturilor per familie. Actul normativ creează cadrul necesar pentru relansarea acordării de credite în condiții de transparență și liberă concurență, instituindu-se, astfel, mecanisme care să mențină un grad suficient de solvabilitate atât debitorilor, cât și creditorilor și a căror competențe în ceea ce privește verificarea respectării drepturilor consumatorilor a fost lăsată exclusiv către ANPC.

Este de reținut, însă, faptul că actul normativ menționat nu este unicul care acordă ANPC competență deplină în ceea ce privește verificarea respectării drepturilor consumatorilor la încheierea de contracte de credit, acest aspect regăsindu-se și în cuprinsul altor acte legislative cum ar fi: *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, cu modificările și completările ulterioare*, *Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, *Regulamentul (UE) 2021/1230 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iulie 2021 privind plățile transfrontaliere în Uniune*, pus în aplicare prin *Hotărârea Guvernului nr. 936/2022*, *Legea nr. 296/2004 privind Codul Consumului, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, ori *Legea nr. 289/2004 privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice*, cel din urmă fiind abrogat de însăși *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010*.

Plecând de la evaluarea efectelor produse de aplicarea în timp a *Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului*, act care a instituit un cadru armonizat la nivelul UE pentru creditele de consum cu scopul de a facilita apariția unei piețe interne a creditelor de consum care să funcționeze corespunzător și să ofere un grad ridicat de protecție a consumatorilor, sporind, astfel, încrederea acestora, legiuitorul comunitar a constatat că obiectivele directivei din 2008, și anume asigurarea unor standarde ridicate de protecție a consumatorilor și încurajarea dezvoltării unei piețe interne pentru credite sunt în continuare relevante în contextul unui cadru de

reglementare destul de fragmentat la nivelul UE și au fost îndeplinite doar parțial.

O astfel de fragmentare a generat, în opinia legiuitorului, insecuritate juridică, cauzată de formularea imprecisă a anumitor dispoziții ale directivei, împiedică buna funcționare a pieței interne pentru creditele de consum și nu garantează un nivel constant ridicat de protecție a consumatorilor.

ANPC a avut în responsabilitate transpunerea *Directivei 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază*.

Legea nr. 258/2017 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază, cu modificările ulterioare, transpune în legislația națională prevederile directivei sus menționate.

Domeniul de aplicare este clar definit în cuprinsul actului normativ, acesta reglementând drepturile și obligațiile consumatorilor și ale prestatorilor de servicii de plată atunci când se prestează servicii de plată aferente unui cont de plăți, respectiv aspecte referitoare la transparența și comparabilitatea comisioanelor percepute consumatorilor pentru conturile de plăți deținute de aceștia, la schimbarea conturilor de plăți, la facilitarea deschiderii transfrontaliere de conturi de plăți, precum și la deschiderea și utilizarea conturilor de plăți cu servicii de bază.

Actul normativ se aplică acelor conturi de plăți prin care consumatorii pot cel puțin să depună fonduri într-un cont de plăți, să retragă numerar dintr-un cont de plăți și să execute, respectiv să primească operațiuni de plată, inclusiv transferuri de credit, către și de la terți.

Potrivit actului normativ în vigoare, aspectele referitoare la comparabilitatea comisioanelor aferente unui cont de plăți și la schimbarea conturilor se aplică prestatorilor de servicii de plată, iar aspectele referitoare la asigurarea accesului la conturile de plăți se aplică instituțiilor de credit.

De altfel, o politică eficace de protecție a consumatorilor garantează că piața unică poate funcționa adecvat și eficient. Scopul său este să garanteze drepturile consumatorilor în relația cu comercianții și să ofere protecție suplimentară pentru consumatorii vulnerabili. Normele de protecție a consumatorilor au potențialul de a îmbunătăți rezultatele de pe piață pentru întreaga economie. Ele fac ca piețele să fie mai echitabile și, prin îmbunătățirea calității informațiilor furnizate consumatorilor, pot duce la rezultate mai bune în materie de mediu și piață socială. Capacitatea

consumatorilor și protejarea eficientă a siguranței și a intereselor lor economice au devenit obiective esențiale ale politicii UE.

La nivel național, ANPC coordonează și realizează strategia și politica Guvernului în domeniul protecției consumatorilor, acționează pentru prevenirea și combaterea practicilor care dăunează vieții, sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor, în conformitate cu prevederile *Hotărârii nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare*.

Cât privește chestiunea asumării preluării competențelor de supraveghere și control de către Banca Națională a României, este de menționat faptul că, de-a lungul timpului, a existat un dialog constant între ANPC și Banca Națională a României, dialog din care a rezultat preocuparea celei din urmă exclusiv în ceea ce privește supravegherea prudențială a pieței, fără asumarea realizării strategiei și politicii de protecție a consumatorilor de produse și servicii financiare bancare și respectiv a transpunerii sau implementării actelor legislative europene, aspect reflectat, de altfel, în activitatea curentă a acesteia.

Mai mult, obiectivul fundamental al Băncii Naționale a României este asigurarea și menținerea stabilității prețurilor și drept principale atribuții conferite acesteia sunt: elaborarea și aplicarea politicii monetare și a politicii de curs de schimb, autorizarea, reglementarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, promovarea și monitorizarea bunei funcționări a sistemelor de plăți pentru asigurarea stabilității financiare, emiterea bancnotelor și a monedelor ca mijloace legale de plată pe teritoriul României, stabilirea regimului valutar și supravegherea respectării acestuia și administrarea rezervelor internaționale ale României.

Activitatea de protecție a consumatorilor de produse și servicii financiare bancare nu poate fi decât principala prioritate a unei instituții și nu o opțiune.

Mai mult, calitatea de avizator al operatorilor bancari ar conduce automat la suspiciunea creării unei imparțialități a BNR în ceea ce privește modul de analiză și soluționare a petițiilor consumatorilor persoane fizice.

De asemenea, este important de menționat faptul că ANPC a supravegheat permanent piața din domeniul financiar bancar și nebancar prin numărul mare de documente de control câștigate în instanță, precum și numărul mare de consumatori cărora le-au fost restituite sume de bani.

Procentul hotărârilor pronunțate în favoarea instituției ANPC în litigiile cu operatorii financiar-bancar și nebancari este unul ridicat, fiind de peste 80%, sumele restituite fiind de ordinul milioanelei de euro.

În acest sens, menționăm, cu titlu de exemplu, Cauza nr.8763/2/2017, un litigiu în contradictoriu cu un operator financiar-bancar, unde au fost restituite sume în cuantum de 23 milioane de euro.

De asemenea, ca urmare a câștigării definitive a dosarului nr.988/2/2015, operatorul financiar-bancar a restituit către consumatori suma de 5,3 milioane de euro, iar ca urmare a unui alt litigiu tot în același domeniu, dosarul nr. 27804/299/2019, au existat restituiri în cuantum de 18 milioane de euro.

Chiar Curtea de Conturi a României a reținut în cadrul Raportului de Audit al Performanței faptul că *"..dosarele câștigate definitiv în instanță se remarcă cele având ca obiect clauze abuzive și obligația de a face în care A.N.P.C. are calitatea de reclamant rezultând un număr semnificativ de procese câștigate de către entitate în fața operatorilor economici (operatori financiar-bancari...) față de cele pierdute."*

În sensul celor menționate, din anul 2019 și până în prezent, la nivelul ANPC, centrală și subordonate, au fost analizate un număr de 17.689 reclamații împotriva operatorilor economici bancari, fiind restituite consumatorilor prejudiciați, ale căror interese economice au fost încălcate, sume în cuantum de 44.399.454 lei, 7.217.067 EUR, 25.281.054 CHF și 40 lire sterline.

Protecția consumatorilor reprezintă o componentă de bază a sistemului protecției sociale, având în vedere un ansamblu de dispoziții privind inițiativa publică și privată, destinată a asigura și a ameliora continuu respectarea intereselor consumatorilor.

Potrivit art. 1 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, "Statul, prin mijloacele prevăzute de lege, protejează cetățenii în calitatea lor de consumatori, asigurând cadrul necesar accesului neîngrădit la produse și servicii, informării lor complete despre caracteristicile esențiale ale acestora, apărării și asigurării drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice împotriva unor practici incorecte, participării acestora la fundamentarea și luarea deciziilor ce îi interesează în calitate de consumatori."

Astfel, precizăm că legislația specifică din domeniul financiar-bancar este verificată de către agenții constatatori din cadrul ANPC de un timp

îndelungat, iar rezultatele obținute sunt unele remarcate atât de către consumatori, cât și de către organele de control ale statului.

3. Având în vedere că prin proiectul analizat se tinde la o extindere a atribuțiilor BNR prevăzute în *Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale*, apreciem că proiectul preconizat este susceptibil a aduce atingere dispozițiilor art. 1 alin. (5) din *Constituția României, republicată*, prin raportare la art. 14 din *Legea nr. 24/2000²*, potrivit căruia "*reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ*", fiind necesar a se evalua necesitatea reconfigurării demersului astfel încât acesta să fie integrat *Legii nr. 312/2004*.

De asemenea, învedereăm necesitatea consultării Băncii Centrale Europene potrivit art. 127 alin. (4) și art. 282 alin. (5) din *Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene* și art. 2 alin. (1) liniuța a treia a *Deciziei 98/415/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare*.

Raportat la obiectul de reglementare, apreciem că proiectul face parte din categoria legilor ordinare, și nu a celor organice, cum rezultă din cuprinsul formulei de atestare a autenticității. Prin urmare, în raport de dispozițiile *Constituției* prin care se determină domeniul de reglementare al legilor organice, apreciem necesară reevaluarea proiectului din această perspectivă.

4. Cu privire la conținutul concret al inițiativei legislative, apreciem că unele dintre soluțiile propuse sunt lipsite de claritate și previzibilitate, putând genera dificultăți în aplicare și crea premisele unor vulnerabilități în raport cu prevederile art. 1 alin. (5) din *Constituție*, care consacră principiul legalității³, fiind, astfel, necesară reexaminarea acestora, în vederea clarificării intenției de reglementare. În acest sens, semnalăm următoarele:

² privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

³ Astfel, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, legea trebuie să întrunească cerințe de calitate care rezultă din art.1 alin. (5) din Constituție, respectiv: claritatea, precizia și previzibilitatea. Respectarea legilor este obligatorie, însă nu se poate pretinde unui subiect de drept să respecte o lege care nu îndeplinește aceste cerințe, întrucât acesta nu își poate adapta conduita în funcție de ipoteza normativă a legii. De aceea, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative. Așadar, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, respectiv să fie clar, precis și previzibil (Decizia nr.1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr.363 din 7 mai 2015, Decizia nr.603 din 6 octombrie 2015, Decizia nr.405 din 15 iunie 2016). Prin urmare, legiuitorului îi revine obligația ca, în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea principiului clarității și previzibilității legii. Curtea

a. Dispozițiile art. 1 alin. (2) au un caracter lacunar, fiind echivocă modalitatea de asigurare a resurselor și capacității de evaluare a îndeplinirii acestor obligații, a riscului de apariție a conflictului de interese în raport de atribuțiile ce revin băncii în calitatea sa de bancă centrală a României. De asemenea, semnalăm că exigențele de tehnică legislativă⁴ impun explicitarea abrevierilor la prima lor utilizare în textul normativ.

b. Dispozițiile art. 4 alin. (3) lit. b) au, de asemenea, un caracter lacunar, fiind necesară reglementarea detaliată a condițiilor în care au loc verificările la fața locului, respectiv accesul la sediul entităților supravegheate.

c. La art. 6 alin. (1) se impunea precizarea categoriei normative sub care se emit reglementările emise de către BNR.

d. Era necesară reanalizarea intenției de reglementare și reformularea corespunzătoare a art.6 alin. (2), avându-se în vedere dispozițiile art. 69 din *Legea nr. 24/2000*, potrivit cărora actul normativ interpretativ trebuie să fie de același nivel cu actul vizat.

e. Este echivoc regimul juridic aferent „*măsurilor*” avute în vedere prin dispozițiile art. 11, fiind necesară clarificarea acestora inclusiv avându-se în vedere faptul că nerespectarea lor se sancționează cu amendă contravențională - potrivit art. 31 din inițiativă.

f. Apreciem necesară reevaluarea opțiunii supunerii tuturor actelor BNR prin care sunt dispuse măsuri/sancțiuni procedurii de contestare prevăzute de *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare* - art. 12 din propunerea legislativă, având în vedere faptul că, *de lege lata*, cadrul general de contestare a actelor de constatare și sancționare a contravențiilor este reglementat prin dispozițiile *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*. În măsura în care se are în vedere instituirea unui regim derogatoriu de la dispozițiile *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001*, era necesară respectarea dispozițiilor art. 63 din *Legea nr. 24/2000*. Subsecvent celor anterioare, se impune a se avea în vedere dispozițiile din cap. VI care sustrag actele de constatare și sancționare a contravențiilor întocmite de BNR dispozițiilor *Ordonanței Guvernului nr.2/2001*.

a stabilit că cerința de claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele pe care le antrenează (Decizia nr.183/2014).

⁴ Art. 37 alin. (3) din *Legea nr. 24/2000*.

g. La art. 16, cu referire la textul propus pentru art. 8¹ din *Legea nr. 252/2003*, semnalăm că s-a omis cuvântul „*sancțiunilor*”.

h. La textul propus pentru alin. (3) al art. 5 din *Legea nr. 258/2017*, semnalăm că în alin. (2) al dispoziției menționate este, *de lege lata*, stipulat că „*Lista se stabilește în baza standardelor tehnice adoptate de Comisia Europeană (...)*”, astfel că nu se justifică reiterarea acestei condiții și prin alin. (3) al art. 5. De asemenea, era necesară precizarea categoriei normative a actului prin care se aprobă lista respectivă, referirea la „*reglementări*” fiind echivocă.

i. La art. 25 pct. 2, având în vedere că este modificată doar partea introductivă a art. 4 alin. (1) din *Legea nr. 44/2019*⁵, nu se justifică reiterarea prevederilor de la lit. a)-d) asupra cărora nu se intervine.

j. În raport de trimiterea realizată prin dispozițiile art. 35 alin. (1) lit. a) din inițiativă, respectiv pct. 7 din anexă, semnalăm că *Hotărârea Guvernului nr. 1553/2004* este în prezent abrogată urmare a intrării în vigoare a dispozițiilor art. 21 din *Legea nr. 414/2023 privind desfășurarea acțiunilor în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor*.

k. Dispozițiile art. 34 și 35 au caracterul unor dispoziții finale conform art. 55 din *Legea nr. 24/2000* - astfel că acestea trebuiau integrate în capitolul VII al propunerii legislative.

Astfel fiind, raportat la cele arătate, semnalăm că propunerea este susceptibilă a prezenta vicii de neconstituționalitate prin prisma prevederilor art. 1 alin. (5) din *Constituție* și a exigențelor de calitate pe care o lege trebuie să le întrunească.

Exigențele de calitate a legii, prevăzute de art. 1 alin. (5) din *Constituție*, impun ca aceasta să întrunească trei cerințe de calitate - claritate, precizie și previzibilitate. Curtea Constituțională a statuat că respectarea legilor este obligatorie, însă nu se poate pretinde unui subiect de drept să respecte o lege care nu este clară, precisă și previzibilă, întrucât acesta nu își poate adapta conduita ipotezei normative a legii. Detaliind cele trei exigențe, Curtea a precizat că cerința de claritate vizează caracterul neechivoc al reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea privește scopul și consecințele pe care le antrenează.

Menționăm, totodată, că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a arătat că prin reglementarea normelor referitoare la tehnica legislativă

⁵ privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul

legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, *"respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară"*, iar *"nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii"*.

Totodată, anexăm prezentului punct de vedere opinia Băncii Naționale a României, transmisă prin adresa nr. G/62/28.03.2024.

II. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ion-Marcel CIOACU
PRIM-MINISTRU

Domnului senator Nicolae-Ionel CIUCĂ
Președintele Senatului

MUGUR ISĂRESCU
Guvernator

588 / 2021

Nr.	3174	/DRP
DATA	29.03.2024	

Nr. G/62/28.03.2024

Domnului NINI SĂPUNARU
Secretar de Stat, Secretariatul General al Guvernului, De
Parlamentul

Domnule Secretar de Stat,

Referitor la adresa dumneavoastră nr.2470/2024 din 15 martie 2024, vă comunicăm faptul că Banca Națională a României susține propunerea legislativă privind atribuțiile Băncii Naționale a României în domeniul protecției consumatorilor de produse și servicii financiar-bancare și pentru modificarea unor acte normative (BP.118/2024), din considerentele arătate în expunerea de motive.

Semnalăm faptul că, pentru actualizarea propunerii legislative, este necesar să fie aduse unele amendamente, în sensul includerii în anexa la aceasta a *Legii nr. 414/2023 privind desfășurarea acțiunilor în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1158 din 20 decembrie 2023, care este cel mai recent act normativ în materie și al eliminării, în mod corespunzător, de la art.35 alin.(1) lit.a) și de la pct.7 din anexă a referirilor la *Hotărârea Guvernului nr. 1553/2004 privind unele modalități de încetare a practicilor ilicite în domeniul protecției intereselor colective ale consumatorilor*, care a fost abrogată prin legea menționată.

Precizăm faptul că, având în vedere măsurile preconizate prin propunerea legislativă, aplicarea acesteia nu presupune implicații financiare care să justifice necesitatea întocmirii fișei financiare

Banca Națională a României, în calitate de operator de date cu caracter personal, prelucrează datele cu caracter personal în conformitate cu prevederile legislației naționale în vigoare aplicabile și ale Regulamentului (UE) 679/2016. Mai multe informații cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către Banca Națională a României puteți afla accesând pagina web www.bnr.ro.

prevăzute la art.15 din *Legea nr.500/2002 privind finanțele publice*, cu modificările și completările ulterioare.

Nu în ultimul rând, întrucât propunerea legislativă vizează atribuirea de noi competențe băncii centrale, subliniem necesitatea solicitării avizului Băncii Centrale Europene, potrivit art.127 alin.(4) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene și *Deciziei 98/415/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare*.

În încheiere, dorim să vă asigurăm, domnule Secretar de stat, de întreaga disponibilitate de colaborare a Băncii Naționale a României pentru soluționarea aspectelor de interes comun, în cadrul domeniilor specifice de competență.

Cu deosebită considerație,

